

نوحہ

ناں ﷺ وچہ پردیں دے لیا میرا گھر لوگاں نے
مینوں بازاراں چہ کروائے سفر لوگاں نے

میں محمد ﷺ دی نواسی ہاں ڈسیندی رہی آں
واسطے ظالماء نوں تیرے میں دیندی رہی آں
فیروی مار دتے میرے پتر لوگاں نے

جیڑھی گردن نوں ریہا چمدا توں ناں ﷺ سائیں
جو اودا حال ہویا بھلنداں ، نیں محشر تائیں
اُس گردن تے چلا چھوڑے خنجر لوگاں نے

جنیوں برفعے چ کئی سال پلیندی رہیاں
اہل بیرب ٹوں وی جس ٹوں میں لکنیدی رہیاں
چیر چھڈیا اودا کربل چہ جگر لوگاں نے

رہیاں پھراں دیاں برساتاں چہ خطبے پڑھدی
ہر قدم تے رہی ویرین دے میں رتبے وسدی
میرے خطبے والا کچھ نہ اثر لوگاں نے

DAG ہنھاں تے کڑیاں دے تے سر زخی ۽
پیری چھالے نے تے عابدگ دی کمر زخی ۽
ڈتا ایہو ہے رسالت دا اجر لوگاں نے

کیوں سادات دے غم سارے سُنداں دے آخر
سُن کے رو داد قبر دے وچ پیارو سرو طفیل اللہ
آل احمد طفیل اللہ دی کیتی ایسی قدر لوگاں نے